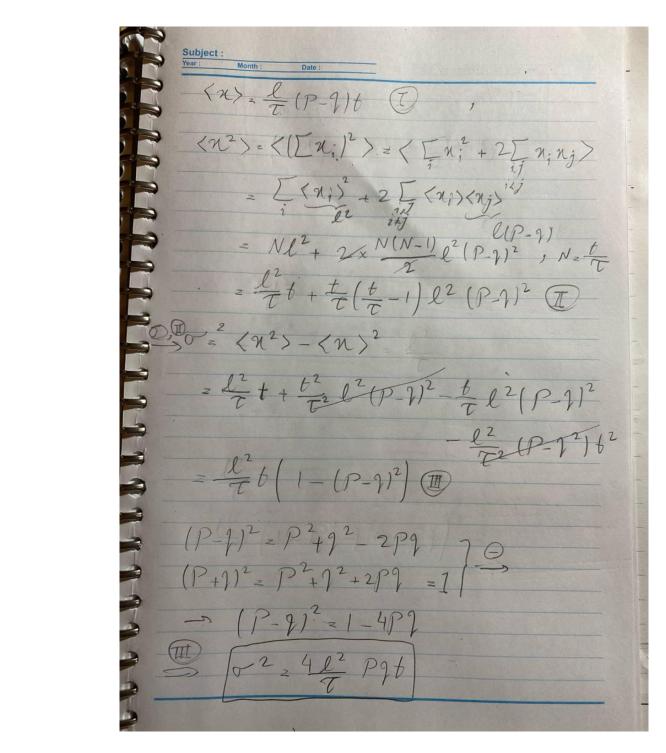
Random Walk

1. اثبات رابطه 7

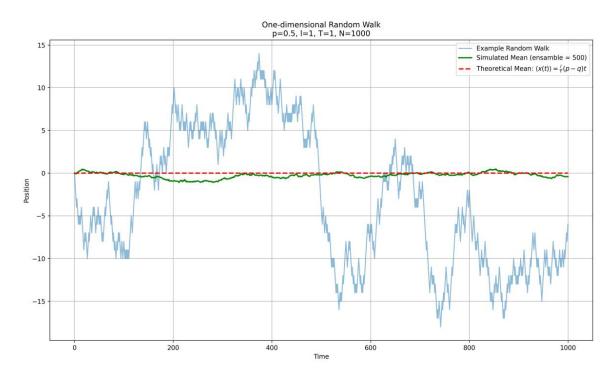
random_walk_1D .2

برای این برنامه تابع single_random_walk را برای یک ولگشت تعریف می کنیم و برای بررسی روابط 6 و 7 از روش آنسامبل گیری استفاده می کنیم.

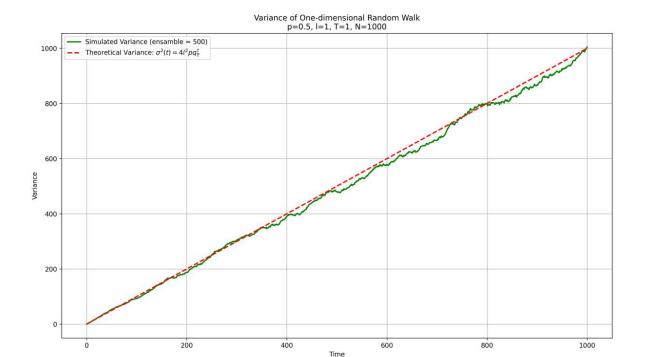
در تابع single_random_walk خیلی ساده به صورت رندوم یکی از قدم های چپ یا راست را انتخاب می کنیم

در تابع ensemble_avarage میانگین مکان و واریانس را محاسبه می کنیم. در نهایت مقادیر بدست آمده از شبیه سازی را با مقدار تئوری در یک نمودار رسم می کنیم.

:P = 0.5

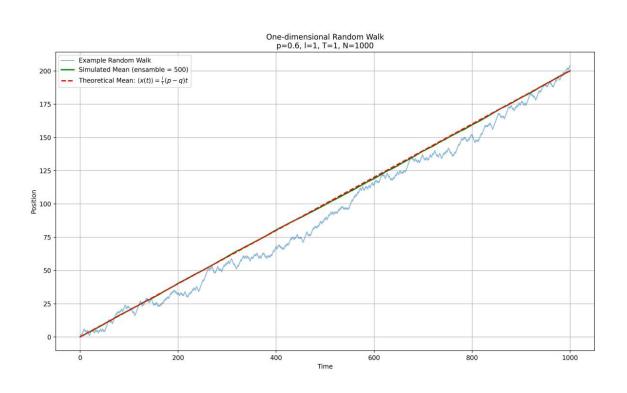

می بینیم که با تقریب خوبی مقدار شبیه سازی و تئوری برای $\langle x \rangle$ منطبق و مساوی صفر هستند. در این نمودار مکان یک ولگشت نیز برای مثال رسم شده است.

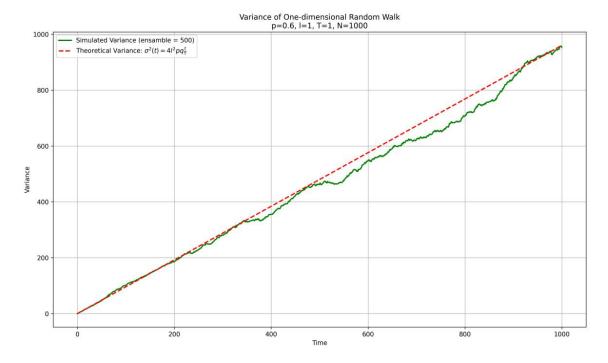

واریانس نیز با زمان زیاد می شود که خاصیت رندومنس بودن شبیه سازی است.

:P = 0.6

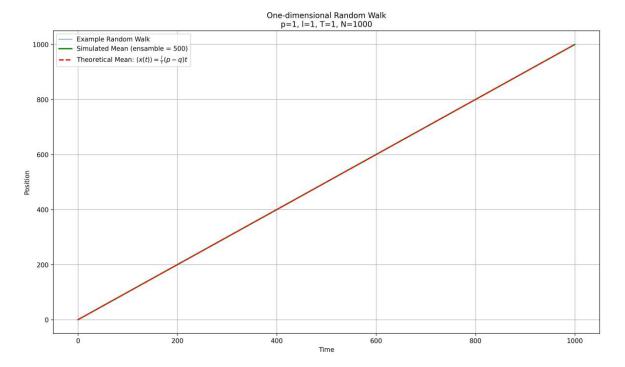

برای P=0.6 میانگین x به سرعت به سمت راست تغییر جهت می دهد و با زمان به صورت خطی بیشتر می شود.

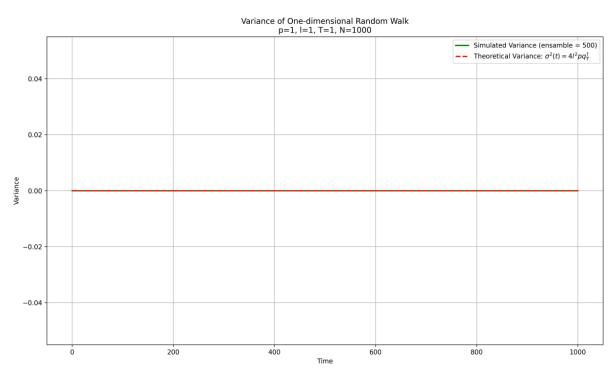

ولی واریانس تغییری نمی کند.

:P = 1

برای P=1 به طور دقیق شبیه سازی و تئوری و ولگشت مثال با هم منطبق می شوند، چون ولگشت فقط یک انتخاب دارد و نتایج بدیهی اند.

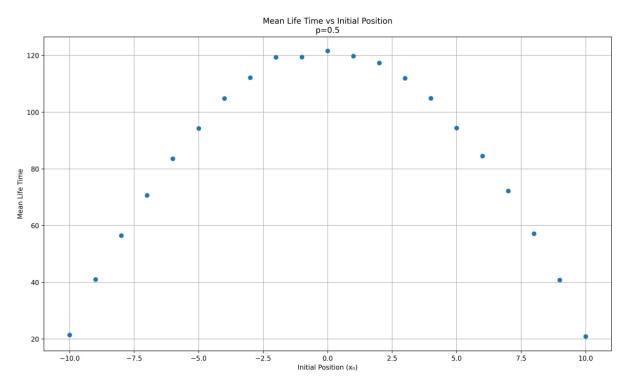

به دلیل بدیهی بودن نتایج و نبود رندومنس، واریانس برای این احتمال صفر است.

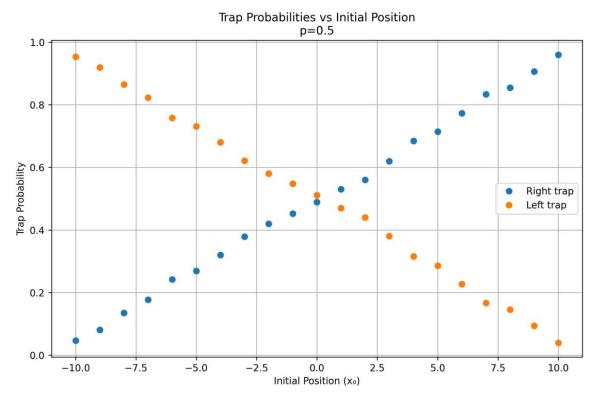
random_walk_trap .3

برای برنامه سوال قبل شرطی قرار می دهیم که اگر مکان ولگشت از 10 و -10 گذشت، شبیه سازی متوقف شود. برای طول عمر تعداد قدم ها را در τ ضرب می کنیم. و برای احتمال هر کدام از تله ها برای ولگشت در تله افتاده trap_id را ذخیره می کنیم. که برای تله راست 1 و برای تله چپ -1 است. در نهایت روی بازه $x_0 \leq 10$ از طول عمر و احتمال تله ها آنسامبل گیری می کنیم.

:P = 0.5

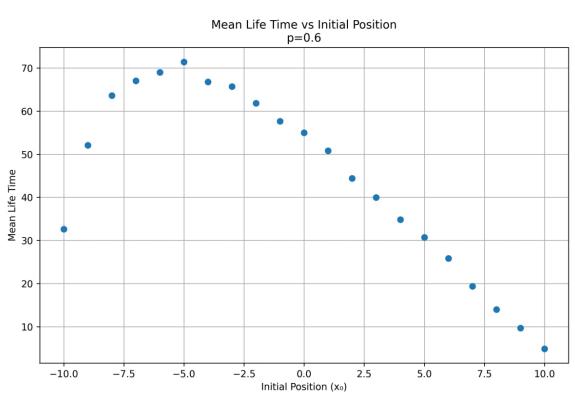

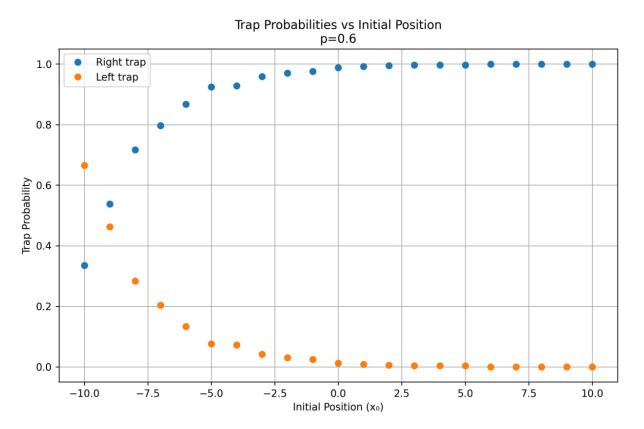
به نظر می سد میانگین طول عمر تابعیت سهمی دارد و برای $\chi_0=0$ بیشینه است.

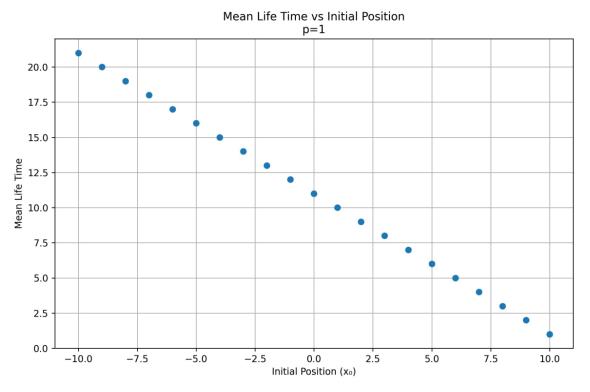
احتمال تله های راست و چپ به صورت خطی به ترتیب زیاد و کم می شوند.

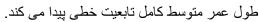

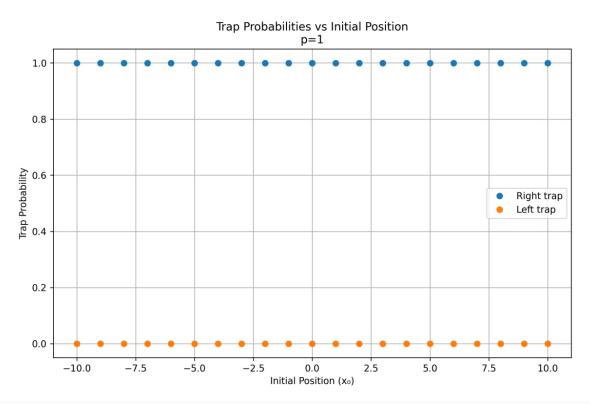

احتمال تله ها در ابتدا صفر و 1 نیستند و به سرعت تغییر کرده و ثابت می شوند.

احتمال ها هم بدیهی است.

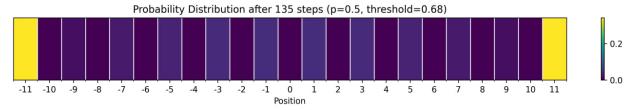
trap_enumeration .4

در الگوریتم روش سرشماری روی 21 خانه ایتریت می کنیم و احتمال هر خانه را از روی احتمال های خانه قبلی و بعدی بدست می آوریم. همچنین شرطی برای مرزها می گذاریم که احتمال از تله ها به خانه های کناری نریزد و داخل تله فیکس بماند.

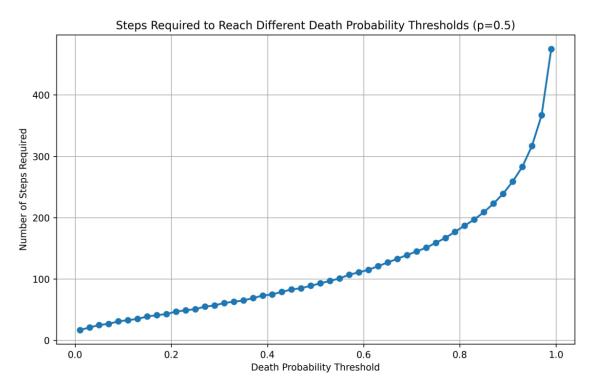
شرط پایان محاسبه احتمال ها رسیدن جمع احتمالات دو تله به death_prob_threshold است. احتمال ها را به صورت heat map نمایش می دهیم.

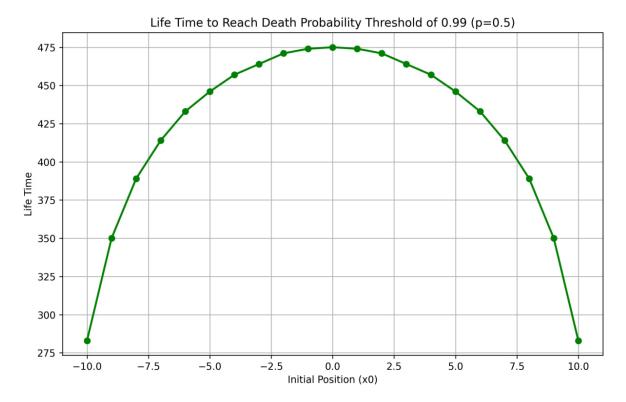
این هیت مپ ها برای تعداد قدم مشخص هستند. الگوی یکی در میان برای احتمالات خانه ها مشاهده می شود. حال برای threshold مشخص هیت مپ را نمایش می دهیم.

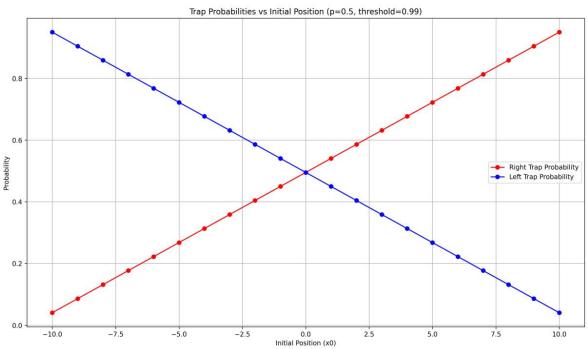

به ذهن می رسد که تابع توزیع ولشگت ها برای تعداد بالا گوسی است، پس از قانون 68% برای تابع گوسی شاید threshold = 0.68 مقدار خوبی برای بررسی مقادیر خواسته شده باشد. برای اطمینان از حدس خود نمودار N vs threshold را رسم می کنیم.

مى بينيم كه 0.68 نقطه خاصى نيست و بهتر است با threshold = 0.99 پيش برويم. حال نتايج سوال قبل را توليد مى كنيم.

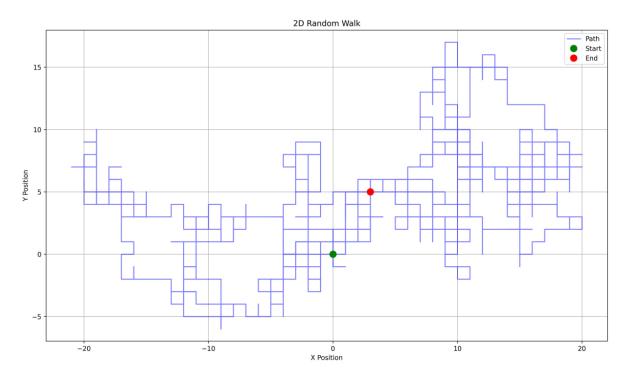

مى بينيم كه نتايج با سوال قبل تطابق دارند و دقيق هستند.

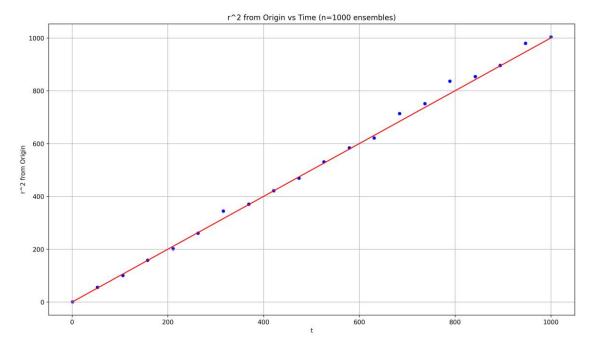
random_walk_2D .5

برای این الگوریتم خیلی ساده از بین بردار چهار قدم، به صورت رندوم یکی را انتخاب می کنیم و با مکان کنونی ولگشت جمع می کنیم.

نقاط شروع و پایان نیز مشخص شده اند.

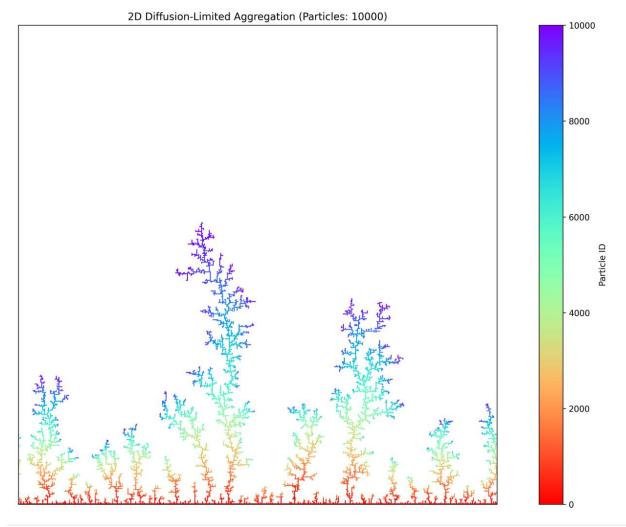
حال فاصله پایانی ولگشت از نقطه شروع را محاسبه می کنیم و برای زمان های مختلف روی آن آنسامبل می گیریم که نمودار رابطه 14 بدست آید.

خط قرمز مقدار تئوری است که منطبق بر نقاط است.

DLA .6

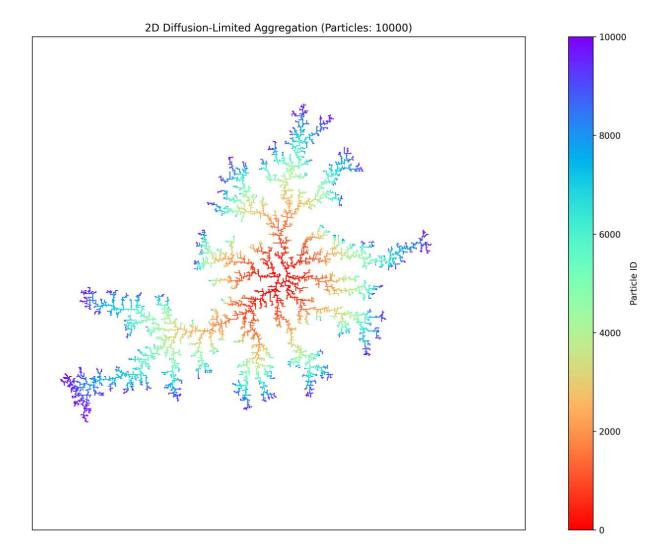
الگوریتم: از الگوریتم های لایه نشانی تابع get_neighbors را استفاده می کنیم. در تابع اصلی یک ذره را در محدوده بین launch_height و kill_height یا همان spawn_zone رها می کنیم تا ولگشت انجام دهد و در هر قدم دو شرط را بررسی می کنیم، یک اینکه ارتفاع ذره از kill_height بالاتر رفته است یا خیر، دو اینکه آیا ذره به ذره دیگری برخورد کرده است یا خیر. اگر برخورد کرده بود همان جا متوقف می شود و spawn_zone متناسب با بیشینه ارتفاع کل ذره ها بالاتر می رود. در ماتریس grid رنگ ذرات color value ذخیره می شود.

در این شبیه سازی رشد رقابتی مشاهده می شود.

circular_DLA, quadratic_DLA .7

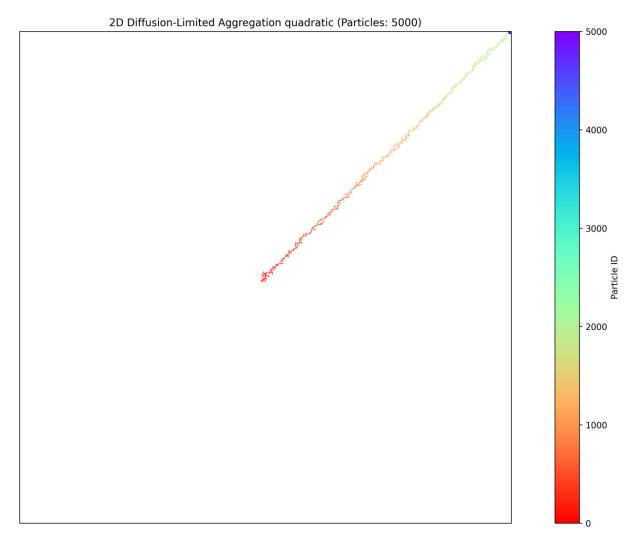
دایروی: الگوریتم مانند سوال قبل است با این تفاوت که spaw_zone دایروی است، پس باید شعاع آن نسبت به خوشه زیاد شود. بر ای ر ها کردن ذره یک شعاع بین 2π تا 2π به صورت رندوم انتخاب می شود.

خوشه های بسیار زیبایی تولید می شوند. در طول زمان مشاهده می کنیم بعضی شاخه ها spawn zone را دور تر می کنند و برتری بیشتری در جذب ذرات پیدا می کنند.

مربعی: برای spawn_zone مربعی طول مربع باید نسبت به اندازه خوشه زیاد شود. که به نوبه خود چالش بر انگیز بود. برای اینکار dist_x, dist_y را تعریف می کنیم که فاصله ذره از مرکز شروع خوشه است، سپس چک می کنیم هر وقت یکی از این مقادیر پس از چسبیدن ذره ای بیشتر شد، طول spaw_zone بیشتر شود. باید توجه کنیم که spawn_zone از صفحه خارج نشود.

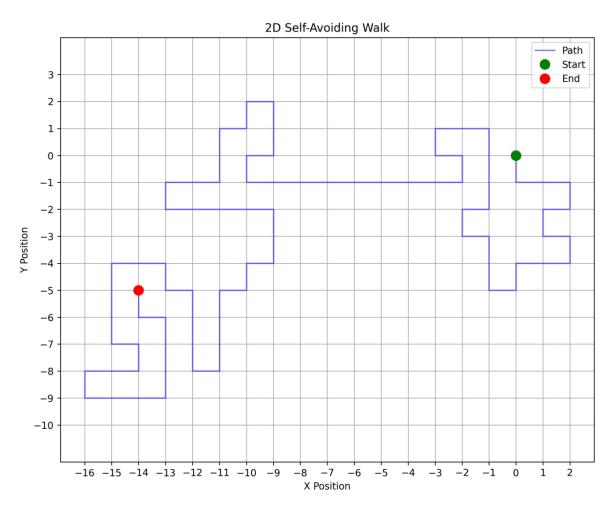
نتیجه شبیه سازی برای 5000 ذره به صورت زیر است.

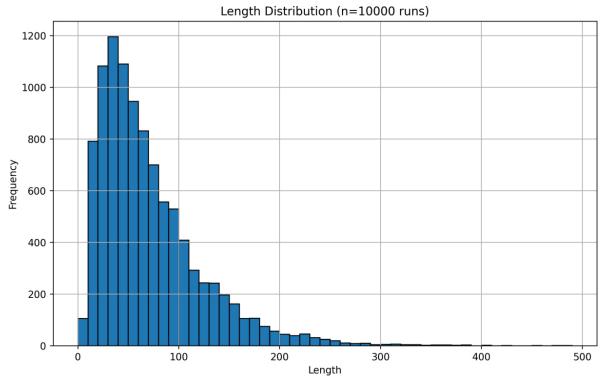
اختلاف کاملا مشاهده می شود. فقط یک شاخه با زاویه 45 درجه طول مربع را زیاد می کند و شانس رشد زیادی پیدا می کند.

SAW .8

برای کد ولگشت دو بعدی حافظه را در لیست visited ذخیر می کنیم و چهار قدم step_vectors را با استفاده از این حافظه فیلتر می کنیم و به لیتس available_steps تبدیل می کنیم و از بین اعضای این لیست رندوم انتخاب می کنیم. اگر available_steps خالی بود یعنی ولگشت به بن بست رسیده است.

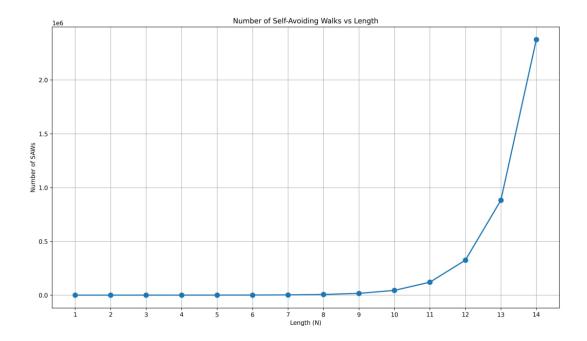
تابع توزیع طول های ولگشت را رسم می کنیم.

تابع توزیع رشد سریعی دارد و میانگین آن تقریبا روی 40 است.

possible_SAWs .9

سے الگوریتم: تابع بازگشتی explore را تعریف می کنیم که تمام حالات ممکن را برای قدم حال حاضر امتحان می کند و این تابع را در خودش کال می کنیم تا وقتی که به طول N برسیم. نمودارگشت های ممکن بر حسب طول را رسم می کنیم.

تعداد گشت های ممکن به صورت نمایی افزایش می یابد و برای طول های بیشتر از 15 زمان محاسبه بسیار زیادی نیاز دارد.

حال نسبت تعدادها را به تعدادها گشت های آز اد رسم می کنیم.

در ابتدا این دو تعداد با هم برابرند و با افزایش طول این نسبت کمتر و کمتر می شود.